तदाऽऽगतैरभेषिदेवदानवपसगैः। मुनिभिञ्चाकुलमभूत् गन्धर्वाणां महापुरं॥ २८॥ ततः स तुम्बुकः कृत्वा जातकर्मादिकीं कियां। चन्ने खत्त्वयननस्य बालस्य स्तुतिपूर्वेनं ॥ ३०॥ चक्रवर्त्ती महावीय्वी सहावाहुर्महाबतः। महान्तं कालमीशित्वमश्चेषायाः श्चितेः कुर् ॥ ३१ ॥ इमे प्रकादयः सर्वे जोकपाज्ञास्तवर्षयः। खित्त कुर्वन्तु ते वीर वीर्यचारिविनाशनं । १२॥ मक्त्तव शिवायास्तु बाति पूर्वो न यो रजः। मक्ते विमलोऽचीयोऽवैषम्याबाक्त् दक्षियः ॥ ५३ ॥ पश्चिमस्ते मबदीर्थमुत्तमन्ते प्रयक्ति। बर्खं यच्छत् चोत्कष्टं मक्त्रे च तथोत्तरः ॥ ३४ ॥ र्ति खख्ययनस्यान्ते वाग्वाचाश्चरीरिखी। मक्तवेति बहुशो यदिहं गुक्रव्रवीत् ॥ ३५ ॥ मक्त इति तेनायं भवि खाती भविष्यति। भवि चास्य महीपाला यास्मनयाद्यावका यतः ॥ ३६ ॥ एष सर्व्विष्ठतीशानां वीरः स्थास्त्रति मूर्चित । चक्रवर्त्ती महावीर्यः सप्तदीपवर्ती मही ॥ ३७॥ श्राक्रम्य पृष्टिवीपासानयं भोच्यत्ववारितः। प्रधानः एथिवीशानां भविष्यत्येष यज्जिनां ॥ श्राधिकां शौर्य्यवीर्योग भविष्यत्वस्य राजसु॥ ३८॥